

ΕΛΛΟΓΑ ΚΑΙ ΜΑΝΤΙΚΑ

Ρατσισμός - Σωβινισμός - Σιωνισμός

«Ο άρθρογράφος του επίσημου οργάνου του Κεντρικού Ισραηλιτικού Συμβουλίου της Ελλάδος «Χρονικά» (Μάιος-Ιούνιος 1993) άνησχει, διαπιστώνοντας την αναβίωση των ούτως ή άλλως αίσχρων και ανέλληνιστων φαινομένων του ναζισμού, του ρατσισμού και του σωβινισμού —περί σιωνισμού, που αποτελεί μορφή ρατσισμού-σωβινισμού, ούδόλως όμιλεί, επειδή, φαντάζομαι, σούδέποτε εξέλιπεν γιά ν' αναβίωση — κι άπενθυνόμενος στην «Διεθνή Κοινότητα» της υπενθυμίζει την υποχρέωση της «νά υποδείξη στά κράτη-μέλη της νά διδάσκουν και νά έξηγούν στους νέους — έντιμα κι άντικειμενικά, χωρίς συνθηματολογίες κι άφορισμούς — τά έγκλήματα, τίς καταστροφές και τίς πράξεις ντροπής, μέ τίς όποιες έχει γεμίσει την ιστορία ή μισαλλοδοξία των διακρίσεων».

Φαντάζομαι ότι ο άρθρογράφος των «Χρονικών» δέν άνηκει στην κατηγορία των «πολυπραγματονόντων περί τά όθνεία τά δέ οικηία άγνοούντων», κι ότι αυτό τό «έντιμα κι άντικειμενικά» δέν τό άπενθυίνει «στόν άλλον κόσμο» άλλα και στους Έβραίους, οί όποιοί επιτέλους τό 'χρουνε περισσότερο παντός άλλου άνάγκη, δεδομένου ότι τό ψεύδος κι ή υποκρισία είναι παραβολικά — «φαρισαιός», λένε —, κάτι άλλωστε που ωμά σνισιόταται άπ' τίς Γραφές τους, όπου κατά λέξιν άναφέρεται, ότι «οί Έβραίοι πρέπει νά έξαπατούν πάντοτε τους χριστιανούς» (Zohar, I, 160A). Άς έλπίσουμε πάντως, ότι τή φορά αυτή δέν πρόκειται περί υποκρισίας κι άποπροσανατολιστικού έλλγμου όσον άφορά σέ μιά, άς είναι βέβαιοί οί πάντες, ότι ποτέ δέν θά παύσουμε νά λέμε «έντιμα κι άντικειμενικά» τ' άληθή, ό,τι κι άν γίνη...

Πολύ σωστά λοιπόν έπισημαίνει ο άρθρογράφος των «Χρονικών», ότι «αίώνες μίσους, ποταμοί αίματος, αιώνες διαμάχης που χωρίζει τους ανθρώπους, αιώνες ρατσιστικού πλυσίματος του έγκεφάλου των λαών δέν διαγράφονται εύκολα· κι ότι χρειάζεται συστηματική και συνειδητή προσπάθεια γιά νά θεμελιωθή ή άμοιβαία έμπιστοσύνη μεταξύ των ανθρώπων διαφορετικών φυλών, θρησκειών, έθνών». Όραία λόγια πράγματι· όμως δέν άρκούν οί έπισημάνσεις των φαινομένων και των γεγονότων. Είναι άνάγκη ν' αναζητήσουμε τά γενεσιουργά αίτια και νά έξεύρουμε τρόπους έξάλειψής τους· διαφορετικά δέν θά είμαστε παρά «κίβδηλο και άληθοφανές, οί λόγω μίν άπαντα, έργω δ' ούδίν έρδοντες», δηλαδή «φαρισαίοι».

Δέν χωρεί άμφιβολία, ότι ή Παιδεία μέ τό παιδευτικό ύλικό και τά πρότυπα της παιζει τόν πρωτιστο ρόλο στη διαμόρφωση του χαρακτήρος ανθρώπων και λαών. Η παιδεία κάνει τόν κάθε άνθρωπο και τό κάθε έθνος αυτό που είναι, γι' αυτό κι ο Γεώργιος Πλήθων καθώρισε, ότι «έσμέν Έλληνες τό γένος, ώσπερ ή πάτριος παιδεία μαρτυρεί», κάτι που διετύπωσαν μ' άλλα λόγια κι ο Ίσοκράτης, κι ο Μ. Αλέξανδρος, και τόσοι άλλοι... Άρα και σεις, άγαπητέ άρθρογράφε των «Χρονικών», «έστε Έβραίοι τό γένος, ώσπερ ή ύμετέρα πάτριος παιδεία μαρτυρεί».

Άς δούμε τώρα, άνώνυμε άρθρογράφε των «Χρονικών», την έβραϊκή παιδεία, τή μυθολογία σας, τά παιδευτικά πρότυπα, τίς αντίληψεις σας γενικά γιά τή ζωή και τόν κόσμο. Η Βίβλος, τό Ταλμουδ, τά χειρόγραφα του Κομραν και μερικά άλλα έργα των έλληνιζόντων Ιουδαίων άποτελούν, άπ' ό,τι γνωρίζω, τά μοναδικά, γραπτά τουλάχιστον, έφοδιά σας, στα όποια διαβάζει κανείς κατ' έπανάληψιν τά κάτωθι: «Τάδε λέγει Κύριος (τῷ έκλεκτῷ λαῷ): Καί έσεσθέ μοι λαός περιούσιος από πάντων των έθνών· έμοι γάρ πάσα ή γη... Υμείς έσεσθέ μοι θασίλειον ιεράτευμα και έθνος άγιον». Άραγε αυτά τά «περιούσιος λαός», «έθνος άγιον», «έμοι πάσα ή γη» δέν προδίδουν ρατσισμό, σωβινισμό, διακρίσεις φυλετικές, άλαζονεία κ.ά. ή όχι; Κι άν ναι, τί πρέπει νά πούμε στους «λαούς τής γής», ότι αυτοί μίν όφείλουν νά καταδικάσουν τά φαινόμενα αυτά, ένώ γιά σας επιτρέπονται, επειδή τά εύλογεί ο θεός σας;

Άς δούμε όμως και μερικές άλλες πτυχές τής παιδείας σας: «Άκούσατε τό ρήμα Κυρίου: Έν τούτῳ γνώσεσθε ότι θεός ζών έν ύμίν και έξολοθρεύων όλοθρεύσει από προσώπου ήμών τόν Χανασαϊον και τόν Χετταϊον και τόν Φερεζαϊον και τόν Εύαϊον και τόν Άμορραϊον και τόν Γεργεσαϊον και τόν Ίεθουσαϊον...! Βλέπεις, άγαπητέ άρθρογράφε, πόθεν «οί ποταμοί αίματος και οί αιώνες μίσους και διαμάχης; Μίσους άναίτιου και διαμάχης σκόπιμης άποβλέπουσας στόν άλεθρο έθνήν και λαών, που σέ τίποτα δέν έφταιζαν πέρα τής «μοίρας» τους νά ζούν υπό τόν ήλιον. Περιτό νά πούμε ότι όλοι οί παραπάνω λαοί, τους όποιους έβαλε στό «σημάδι» ο Κύριος, δηλαδή εσείς, άφανίσθηκαν.

Άξίζει όμως τόν κόπο νά δούμε και κάποιες άλλες αντίληψεις σας, που σας ήνιοχούν και σας κατευθύνουν στη ζωή: «Είπεν ή Ρεβέκκα πρὸς Ίσαάκ: προσώχθηκα τή ζωή μου διά τας θυγατέρας των υιών Χέτ· εϊ λήφεται Ίσακῶ γυναικα από των θυγατέρων τής γής ταύτης, ίνα τί μοι τό ζήν;» και ο Σεχενίας συμπληρώνει: «Ημείς ήσυνθετήσαμεν τῷ θεῷ ήμών και έκαθίσασμεν γυναικας άλλοτρίας από των λαών

→
της γης». Νομίζω, ότι δεν χρειάζεται φιλοσοφία, για ν' αντιληφθῆ κανείς την έπισημη αλλά και την περιφρόνηση πρὸς τοὺς ἀνθρώπους, πού καλλιιεργεῖτε στὰ παιδιὰ σας, τὰ ὁποῖα μεγαλώνουν ἀκριβῶς μ' αὐτὸ τὸ πνεῦμα, πὸν ζητεῖτε ἀπ' τοὺς λαοὺς ν' ἀποβάλουν τὴν διακρίσειον. Ὅλοι οἱ ἀνθρώποι τοῦ κόσμου ἀπαρτίζουσι "τοὺς λαοὺς τῆς γῆς", ἐνῶ οἱ Ἑβραῖοι εἶναι ἐξαγῆτοι:

Τὸ Ταλμουδ μπορεί νὰ ναι ἐλάχιστο γνωστὸ «στὸς λαοὺς τῆς γῆς», οἱ Ἑβραῖοι ὡστόσο τὸ θεωροῦν ψευδολογία καὶ πῶ ἀξιοπῆστο ἀπ' τὴ Βίβλο ἄς δοῦμε, λοιπόν, ἕνα-δύο ἀποσπάσματα: «Υψηλὴ θέσις εἰς τοὺς οὐρανοὺς δι' ἐκείνους (τοὺς Ἑβραῖους) πὸν φονεύουσι εἰδωλολάτραις». «Οἱ Χριστιανοὶ ἐπλάσθησαν διὰ νὰ ὑπηρετοῦν τοὺς Ἑβραῖους πάντοτε»!! «Οἱ Ἑβραῖοι ὀνομάζονται ἀνθρώποι» οἱ Χριστιανοὶ δὲν ὀνομάζονται ἀνθρώποι»!!!

Μὲ τέτοια ἀπανθίσματα, ἀγαπητὴ ἀρθρογράφη, διαπαιδαγωγεῖτε τὰ παιδιὰ σας. Τὰ ὁποῖα, αὐτὰ μόνον ἔχουσι τὸ προνόμιο (:) ν' ἀπολαμβάνουσι εἰδικῆς παιδείας, ἀνεξαρτήτως τῆς χώρας πὸν τὰ φιλοξενεῖ. (Ἀλήθεια, πῶς καὶ τὴ δεχθεσθε μὴ τέτοια διακρίσει; Δὲν θὰ ἔπρεπε, ἀντὶ νὰ κίμετε ὑποδείξεισι στὸς ἄλλους, νὰ τακτοποιήσειτε μερικὰ τέτοια ζητήματα πὸν ἀποτελοῦν πρόκλησει;) Καὶ τί διδάσκουσι στὰ στεγανὰ τῶν εἰδικῶν αὐτῶν σχολείων; Διδάσκουσι, ὅτι ἀποτελοῦν «ἐκλεκτὸν λαόν», «περιούσιον» καὶ «ἅγιον ἔθνος», ἄσχετο μὲ τοὺς «λαοὺς τῆς γῆς», οἱ ὁποῖοι ἐπλάσθησαν «γιὰ νὰ ὑπηρετοῦν τοὺς Ἑβραῖους» καὶ πὸν τέλος πάντων δὲν ἀξίζουσι παρὰ τὸν ὄλεθρο καὶ τὸν ἀφανισμόν ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς, καθότι «βδελύγματα» κ.λπ.

Πιθανόν νὰ μᾶς πῆτε ὅτι ὅλ' αὐτὰ ἀναφέρονται στὸ παρελθόν, καὶ ὅτι σήμερον δὲν ἰσχύουσι... Δὲν θὰ πείσειτε ὅμως ἀπολύτως κανένα. Διότι εἶν' ἀρκιτὸ νὰ γυρίσει κανεὶς στὴν ἐπόμενη σελίδα τοῦ ἴδιου τεύχους τῶν «Χρονικῶν», ὅπου θὰ διαπιστώσει «τὸ μῖσος καὶ τὴν ἐκδικητικὴτητα» τοῦ «Κυρίου» σας καὶ τῶν ὀργάνων του. Θὰ περιμένει κανεὶς ν' ἀποκηρύξει ὡς ἀπαράδεκτη τὴ γενοκτονία τῶν Ἀμαληκιτῶν καὶ νὰ καταδικάσει τὸ Σαμουὴλ πὸν τὴν διέταξε τὸ ἐπίσημο ὄργανόν σας ὅμως κάνει τὸ ἀντίθετο» καὶ σὺν νὰ μὴν συνέβη τίποτα, σὺν νὰ πρόκειται περὶ ἀπλοῦ, συνήθους ἐπεισοδίου, ἀναλύεται στὴν ἐτυμολογικὴ, ἐτυμολογικὴ καὶ ἱστορικὴ ἀνάλυσει τῆς λέξεως "herem"!

— Ἀλήθεια, ἰσχύει τὸ "herem" σήμερον, καὶ ἂν ναι, ποῖός λαὸς ἔχει σειρά;

Δὲν ἀλλάξετε, ἀγαπητὴ ἀρθρογράφη, καθόλου, διότι δὲν τοῖμάτε ν' ἀλλάξετε οὔτε κατὰ μίαν κεραίαν τὰ ῥήματα τοῦ ἐθνικόνου Κυρίου σας, δηλαδὴ τοῦ ἰδεολογικο-πολιτικόνου σας πιστεύω. Μὲ τὸν ἴδιο τρόπο, μὲ τὸν ὁποῖο ἡ Ρεβέκκα ἀπέτρεπε τὸν Ἰακώβ νὰ νυμφεῖθῃ γυναῖκα ἀπ' «τοὺς λαοὺς τῆς γῆς», ἀποτρέπει καὶ σήμερον τὸ γιὸ τῆς ἡ κ. Λεβὴ νὰ νυμφεῖθῃ Γκοκία. Μὲ τὸν ἴδιο ἀκριβῶς τρόπο πὸν οἱ Γραφεὶς σας ὀμιλοῦν γιὰ τὴν «ἐκλεκτότητα» σας, γαλουχοῦνται καὶ σήμερον τὰ παιδιὰ σας, διδασκόμενα ὅτι «τὸ νὰ βρῆς ἕνα ἄνθρωπο μεταξὺ τῶν μὴ Ἑβραίων, εἶναι σὺν νὰ ψάξης νὰ βρῆς ἕνα μὴ ἀκάθαρτο γουρούνι». Ὅπως παλαιά, ἔτσι καὶ τώρα «δὲν μιλάτε σὺν ὅλο τὸν κόσμον μὲ φυσικότητα καὶ ἀνθρωπισμὸν, ἀλλὰ μὲ ὑπονοούμενα καὶ περιφράσεις». Ὅπως παλαιά, ἔτσι καὶ τώρα δέροντε τοὺς συνανθρώπους σας, φωνάζοντας ταυτόχρονα «βοήθεια! μὲ δέρονται», ὅπως λέει ἡ παροιμία. Ὅπως παλαιά, ἔτσι καὶ τώρα ἐφαρμόξετε τὴν ἄλλη λαϊκὴ ῥήσει: «κλέφτες ὄντες, φωνάζετε γιὰ νὰ φοβηθῆ ὁ νοικοκίρης», ὅπως παρητηροῦν οἱ ὑμῖτεροι — ναι, δικοὶ σας εἶναι— Πιτεγκρίλλι καὶ Χάιντ...

Αὐτὰ, ἀγαπητὴ ἀρθρογράφη, ἀποτελοῦν τὴν αἰτία τῆς κακοδιαμονίας σας, τῆς «κατάραις» σας κατὰ τὸν Ἐρ. Χάιντ, ἀποτελοῦν «κατάραις» ὄλης τῆς ἀνθρωπότητος, στὴν ὁποῖα διδάξετε τὰ νοσηρὰ φαινόμενα, πὸν καταδικάζετε τάχα. Αὐτὰ εἶν' ἡ αἰτία, γιὰ τὴν ὁποῖα σὺς μισοῦν οἱ λαοί, καὶ σὺς ἐκδιώκουσι ἀπ' τίς χώρες τους, ἄσχετο ἂν ἐσεῖς «τρίβετε τὰ χίρια» ἀπὸ χαρὰ, ἐπειδὴ τὸ ἐκμεταλλεύεσθε κατὰ κόρον, προκαλώντας ἔτσι τὴ συμπάθεια τῶν ἀδελφῶν καὶ ἀνυποψίαστων. Αὐτὸς εἶν' ὁ λόγος, πὸν ὄχι μόνον οἱ λαοὶ ἀλλὰ καὶ οἱ γίγαντες τοῦ πνεύματος ὅπως ὁ Βολταῖρος, ὁ Γκαῖτε, ὁ Ντοστογιέφσκι, ὁ Σοπενάουερ, ὁ Νίτσι, ἀκόμη καὶ δικοὶ σας, σὺς ἀποδοκιμάζουσι. Καὶ μὴν μοῦ πῆς, ὅτι ὅλ' αὐτοὶ κάνονε λάθος. Μὴν πιστεύεις, ἀγαπητὴ ἀρθρογράφη, σὺν τὴν κουκουβάγια τοῦ Κολοκοτράνη, ὅτι ὄλες οἱ φωνιὲς τῶν πουλιῶν — ὄλες οἱ χώρες — εἶναι ῥυπαρές. Κυττάξετε καὶ τὴν «ὀπίσθια πῆρα σας», ὅπως λέγει ὁ Αἰσωπος!

Ζητεῖτε, λοιπόν, ἀπ' τοὺς λαοὺς οἰκοδόμησει πνεύματος ἐμπιστοσύνης καὶ φιλίας. Ζητεῖτε λήθειν τοῦ παρελθόντος καὶ κατάργησει τῶν διακρίσεων. Ζητεῖτε τὴν καταδίκην τοῦ ρατσισμοῦ, τοῦ σοβινισμοῦ, τοῦ φανατισμοῦ, τῆς μισαλλοδοξίας. Ὅμως «αἰδοῦσι παρὰ πᾶσιν ἀξίως ἔσει, εἰν πρῶτος ἄρξει σαυτὸν αἰδέσθαι», λέγει ἕνας σοφός. Ἀρξασθε, λοιπόν... Ἀποκηρύξετε τὸν ἀναθεματισμὸν τῶν Ἀμαληκιτῶν, τίς γενοκτονίες τῶν Φιλιπταίων, τῶν Ἰεβουσαιῶν, τῶν Χιτταίων κ.ο.κ. Ἀποποιηθεῖτε τίς εἰδικῆς μεταχειρίσεις σας, καταδικάστε τίς μισάνθρωπες καὶ μισελληνικῆς Γραφεὶς σας, τοὺς «ἐκλεκτοὺς λαοὺς»... κάντε ἐπιτέλους κάτι, ἕνα βῆμα ἀπλῶς... Νὰ εἰσθε βέβαιον, ὅτι «οἱ λαοὶ τῆς γῆς» θὰ σὺς μισηθοῦν.

Πάν-Αἰολος